

го онова което Богъ е училъ и заповѣдалъ да извличамы отъ него: той ще помогне на съсѣдъ-тъ си съ наставленіе, съвѣтъ, молитвъ, и пары, — ей, съ туряніе въ опасность животъ-тъ си, и то, не само ако му е пріятель, но и непріятель. Тѣзи нѣща Христосъ е поучавалъ. Къмъ тѣхъ, по самото естество на духъ-тъ имъ, сж наклонны сърдцата на онѣзи които вѣрвать; и ный тѣзи нѣща учимъ да ся вършатъ. И, защото ный още смы въ плоть-тж, то всичко що чловѣкъ върши несъгласно съ тѣзи нѣща, не може да бжде угодно Богу. И, защото ный всѣкы день съгрѣшаваемы, за това ный учимъ, както Христосъ е училъ, че ный трѣбва непрѣстанно да ся молимъ за прощеніе на грѣхове-тѣ си. Христосъ повелѣ така да ся молимъ: 'Прости ни дългове-тѣ наши, както и ный прощаваемы на наши-тѣ длъжници.' И ный увѣряваемы онѣзи които вѣрвать, че, заради това тѣхно упованіе Богу, грѣхъ-тъ който още е въ тѣхъ нѣма нито еднѣжъ да имъ ся вмѣни. Павелъ казва: 'Въ мене (сирѣчь, въ плоть-тж ми) не живѣе добро.' Но благодареніе Богу че Христосъ 'не дойде да призове праведны-тѣ, но грѣшны-тѣ.' Понеже мытари-тѣ и блудницы-тѣ ще влѣзжтъ въ царство небесно прѣди Фарисеи-тѣ, ако